

PARAULA DE VIDA

Febrer 2026

«Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5).

El llibre de l'Apocalipsi, d'on prové aquesta Paraula de Vida, clou el conjunt d'escrits del Nou Testament. El seu títol significa revelació, i la intenció de l'autor és ajudar-nos a comprendre les realitats darreres: el retorn de Crist, la derrota definitiva del Mal i l'aparició d'un cel nou i d'una terra nova.

Es tracta d'un text que no és fàcil d'interpretar. Ens situem entre els anys 81 i 96 dC. La persecució dels cristians és ferotge i el clima a les comunitats és de por i incertesa: què serà de nosaltres i del missatge que se'ns ha encomanat? Per què Déu no intervé?

En aquest context, l'autor és desterrat pels romans a l'illa de Patmos. És allí on comença a tenir una sèrie de visions, juntament amb el manament d'escriure-les.

«Jo faig que tot sigui nou».

El llibre de l'Apocalipsi volia infondre esperança a les comunitats perseguides: malgrat un present dur i marcat per la violència, malgrat un futur incert, el bé acabarà triomfant i Déu renovarà totes les coses.

També avui dia, si mirem «el telenotícies o els titulars dels diaris, trobem tantes tragèdies i notícies tristes que correm el risc d'acostumar-nos-hi. Però hi ha un Pare que plora amb nosaltres; hi ha un Pare que plora llàgrimes de compassió infinita pels seus fills. Un Pare que ens espera per consolar-nos, perquè coneix el nostre sofriment i ens ha preparat un futur diferent. Aquesta és la gran visió de l'esperança cristiana, que s'estén al llarg de cada dia de la nostra existència i vol fer-nos alçar la mirada»¹.

«Jo faig que tot sigui nou».

No podem saber quan ni com això s'esdevindrà, i és inútil intentar esbrinar-ho. Tanmateix, és cert que succeirà.

«Les pàgines finals de la Bíblia ens mostren l'horitzó últim del camí del creient: la Jerusalem del cel, la Jerusalem celestial, imaginada abans que res com una immensa tenda, on Déu acollirà tothom per fer estada enmig seu definitivament. Aquesta és la nostra esperança. I què farà Déu quan finalment siguem amb Ell? Ens mostrarà una tendresa infinita, com un pare que acull els seus fills després d'haver treballat i patit durant molt de temps. "Aquest és el tabernacle on Déu habitarà amb els homes! [...] Eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls, i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment, perquè les coses d'abans han passat [...] Jo faig que tot sigui nou" (Ap 21,3-5). És el Déu de la novetat!»².

¹ Francesc, Audiència general, 23-8-2017: *Llamados a sembrar esperanza*, Ciudad Nueva, Madrid 1917, pp. 154-155.

² Ibid., pp. 153-154.

«Jo faig que tot sigui nou».

Com podem viure la Paraula de Vida d'aquest mes?

«Aquesta Paraula ens assegura que estem en camí cap a un món nou, que ja es prepara i es construeix des d'ara. Per tant, és qualsevol cosa menys una invitació a la despreocupació o a la fugida del món. Déu vol renovar-ho tot: la nostra vida personal, l'amistat, l'amor conjugal, la família; vol renovar la vida social, el món del treball, l'educació, la cultura, el lleure, la sanitat, l'economia, la política... En definitiva, tots els àmbits de l'activitat humana. Però, per fer-ho, ens necessita. Li calen persones que permetin que la seva Paraula visqui en elles, que siguin Paraula viva, altres Jesús en els seus ambients»³.

L'Alice, una jove cristiana, va comprendre que seguir la seva vocació implicava un canvi profund per permetre que Déu actués plenament en la seva vida i la fes nova. Com un "regal immens", va tenir l'oportunitat de viure una experiència a l'Índia. Allà va experimentar una alegria autèntica i es va sentir immersa en la gràcia de Déu, fins i tot en els moments difícils.

Actualment dedica els seus dies a la pregària, a la vida comunitària i al voluntariat. Els infants d'un orfenat la van impressionar profundament: tot i no tenir gairebé res, mostraven un entusiasme contagiós i li van ensenyar molt sobre el sentit de la vida. No va ser un simple viatge, sinó un pelegrinatge: un camí fet de pujades i baixades, en el qual va haver de "buidar la motxilla", i on va trobar alhora enriquiment interior i alliberament.

Augusto Parody Reyes i l'equip de la Paraula de Vida

³ C. Lubich, Paraula de vida d'abril de 1989: Ead., *Palabras de vida/1 (1943-1990)*, Ciudad Nueva. Madrid 2020, p.454.